

som administrative myndigheder i lande, der er tilknyttet De Europæiske Fællesskaber. Når der i det følgende henvises til Schengenlandene, indebærer dette derfor også en henvisning til Storbritannien, selvom Storbritannien ikke er tilsluttet Schengenkonventionen. Hvis Irland beslutter at deltage i anvendelsen af direktivet, finder de foreslåede bestemmelser også anvendelse i forhold til Irland. Så længe Irland ikke beslutter at deltage i anvendelsen af direktivet, finder de foreslåede bestemmelser ikke anvendelse i forhold til Irland.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 27 b, stk. 1, 1. pkt., kan en udlænding udsendes af landet, hvis en administrativ myndighed i et andet Schengenland eller et land, der er tilsluttet De Europæiske Fællesskaber, på baggrund af omstændigheder, der her i landet kunne medføre udvisning efter udlændingelovens kapitel 4, har truffet endelig afgørelse om udsendelse af den pågældende.

Der kan alene træffes afgørelse om udsendelse efter den foreslåede bestemmelse i § 27 b, stk. 1, 1. pkt., hvis den afgørelse om udsendelse, der er truffet i et andet Schengenland, er truffet af en administrativ myndighed. Der kan således ikke træffes afgørelse om udsendelse efter § 27 b, stk. 1, nr. 1, hvis den pågældende udlænding er udvist ved dom, og udsendelsesbestemmelsen er indeholdt i dommen.

Endvidere vedrører den foreslåede bestemmelse i § 27 b, stk. 1, 1. pkt., alene endelige administrative afgørelser om udsendelser, som er truffet i et andet Schengenland. Er afgørelsen om udsendelse under påklage i det pågældende Schengenland, kan der ikke træffes afgørelse efter § 27 b, stk. 1, nr. 1.

Direktivets regler om gensidig anerkendelse af afgørelser om udsendelse af tredjelandstatsborgere er – som anført i lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 3 – ikke obligatoriske i den forstand, at myndighederne i det Schengenland, hvor udlændingen opholder sig, er forpligtet til at gennemføre en afgørelse om udsendelse truffet af et andet Schengenland.

Fuldbordelse af et andet Schengenlands afgørelse om udsendelse er efter direktivets artikel 3, stk. 1, litra a, betinget af, at den pågældende udlænding er omfattet af en afgørelse om udsendelse, der er baseret på en alvorlig og konkret trussel mod den offentlige orden og nationale sikkerhed, og som er truffet, når den pågældende udlænding er dømt for en lovovertrædelse, som straffes med mindst et års frihedsstraf, eller når der foreligger alvorlige grunde til at antage, at udlændingen har begået alvorlige strafbare handlinger, eller der foreligger reelle indicier for, at den pågældende

påtænker at begå sådanne handlinger på et Schengenlands område.

Efter direktivets artikel 3, stk. 1, litra b, kan en udsendelsesafgørelse endvidere fuldbyrdes af et andet Schengenland, når udlændingen er omfattet af en afgørelse om udsendelse på grund af manglende overholdelse af de nationale bestemmelser om udlændinges indrejse og ophold.

Det foreslås derfor i § 27 b, stk. 1, 1. pkt., at udsendelse efter bestemmelsen alene kan ske, hvis den udsendelsesafgørelse, der er truffet i et andet Schengenland, er truffet på baggrund af omstændigheder, der her i landet kunne medføre udvisning efter bestemmelserne i udlændingelovens kapitel 4.

Der vil således kunne ske udsendelse efter § 27 b, stk. 1, 1. pkt., hvis den udsendelsesafgørelse, der er truffet i et andet Schengenland, er truffet på baggrund af omstændigheder, der her i landet kunne medføre udvisning efter udlændingelovens §§ 22-24 om udvisning ved dom for strafbart forhold.

Der vil endvidere kunne ske udsendelse efter § 27 b, stk. 1, 1. pkt., hvis den udsendelsesafgørelse, der er truffet i et andet Schengenland, er truffet på baggrund af omstændigheder, der her i landet kunne medføre administrativ udvisning efter udlændingelovens § 25 om udvisning af hensyn til statens sikkerhed eller efter udlændingelovens § 25 a om udvisning på baggrund af begået kriminalitet eller af andre ordensmæssige hensyn, herunder hensyn til den offentlige orden og sikkerheds- eller sundhedsmæssige hensyn.

Det er – i overensstemmelse med direktivets artikel 3, stk. 1, litra a – præciseret i § 27 b, stk. 1, 2. pkt., at der i tilfælde, hvor en afgørelse om udsendelse er truffet på baggrund af et strafbart forhold, alene kan ske udsendelse efter § 27 b, stk. 1, 1. pkt., hvis den pågældende udlænding er dømt for en lovovertrædelse, der i det pågældende land kan medføre straf af mindst 1 års fængsel. Dette gælder i forhold til alle udsendelsesafgørelser, der er truffet på baggrund af et strafbart forhold, uanset om de omstændigheder, der ligger til grund for afgørelsen, her i landet kunne medføre udvisning ved dom efter udlændingelovens §§ 22-24 eller administrativ udvisning efter udlændingelovens § 25 a, stk. 1.

Der vil endelig kunne ske udsendelse efter § 27 b, stk. 1, 1. pkt., hvis den udsendelsesafgørelse, der er truffet i et andet Schengenland, er truffet på baggrund af omstændigheder, der her i landet kunne medføre administrativ udvisning efter udlændingelovens § 25 b om udvisning på grund af ulovligt ophold.

Det forudsættes, at der i hvert enkelt tilfælde foretages en konkret vurdering af, hvorvidt den udsendelse